

KONKLUZJE

ze spotkania komisji ds. europejskich
Izby Deputowanych i Senatu Republiki Czeskiej,
węgierskiego Zgromadzenia Narodowego,
Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz
Rady Narodowej Republiki Słowackiej

Przedstawiciele komisji ds. europejskich państw Grupy Wyszehradzkiej:

W nawiązaniu do art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w Unii Gospodarczej i Walutowej oraz do dyskusji toczącej się aktualnie na szczeblu parlamentów narodowych państw członkowskich UE oraz w Parlamencie Europejskim na temat wzmocnienia demokratycznej legitymizacji i odpowiedzialności

- doceniają inicjatywę Przewodniczącej duńskiej Komisji ds. Europejskich, pani Ewy Kjer Hansen, mającą na celu pogłębienie debaty na temat roli parlamentów narodowych w ściślejszej unii finansowej, budżetowej i gospodarczej;
- przyjmują do wiadomości konkluzje nieformalnego spotkania zorganizowanego w Kopenhadze 11 marca 2013 r., które zostały zawarte w propozycjach przedstawionych w liście Przewodniczącej duńskiej Komisji ds. Europejskich, pani Ewy Kjer Hansen, i Przewodniczącego irlandzkiej Wspólnej Komisji ds. Europejskich, pana Dominica Hannigana;
- podkreślają, że działania podjęte w celu stworzenia ściślejszej unii gospodarczej i walutowej będą miały istotny wpływ na gospodarkę i prawo we wszystkich państwach członkowskich UE, które w pełni uczestniczą w rynku wewnętrznym oraz – w różnym stopniu – w szerszych formach koordynacji gospodarczej i fiskalnej w odniesieniu do semestru europejskiego. Dlatego każda forma współpracy międzyparlamentarnej musi obejmować wszystkie 27 parlamentów narodowych;
- zalecają szybkie powołanie międzyparlamentarnej konferencji budżetowej, możliwie przy wykorzystaniu istniejących form współpracy, przez wszystkie państwa członkowskie UE i Parlament Europejski.

W nawiązaniu do polityki energetycznej i bezpieczeństwa energetycznego UE

- przypominają o wyłącznym prawie państw członkowskich do określania warunków eksploatacji ich zasobów energetycznych, wyboru między poszczególnymi zasobami energetycznymi i określania struktury dostaw energii;

- zwracają uwagę na konieczność szybkiego ukończenia budowy w pełni funkcjonującego wewnętrznego rynku energii;
- podkreślają swoje poparcie dla zwiększenia efektywności energetycznej, która stanowi kluczowy element w dążeniu do ograniczenia popytu gospodarki UE na surowce naturalne i przyczyni się do bezpieczeństwa energetycznego UE;
- pozytywnie oceniliby bardziej skoordynowane i spójne podejście państw członkowskich UE w dziedzinie międzynarodowych stosunków energetycznych, zwłaszcza w odniesieniu do relacji z państwami trzecimi, które pełnią rolę partnerów energetycznych UE, eksportując zasoby energetyczne do UE lub umożliwiając tranzyt zasobów energetycznych do UE;
- wskazują na niestabilność i nieprzewidywalność ram prawnych wspólnej polityki energetycznej w średnim i długim okresie, co znacznie utrudnia planowanie, podejmowanie decyzji inwestycyjnych i wdrażanie większości dużych projektów dotyczących źródeł energii i infrastruktury energetycznej;
- zwracają uwagę na kwestię incydentalnych, nieplanowanych nadwyżek energii elektrycznej w krajowych systemach energetycznych, które zdarzają się obecnie w środkowoeuropejskich państwach członkowskich UE;
- z niepokojem obserwują utrzymujący się brak globalnego porozumienia dotyczącego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i, jednocześnie, bardzo ambitne plany ograniczenia emisji w ramach UE. Bez zaangażowania ze strony największych światowych emitentów gazów cieplarnianych obecna polityka UE zaszkodziłaby gospodarce UE w obliczu globalnej konkurencji, mając jednocześnie minimalny wpływ na klimat na świecie. Dlatego polityka klimatyczna i energetyczna UE musi opierać się na wyniku globalnych negocjacji w sprawie klimatu, które mają być zakończone do 2015 r.